

פרוטוקול ישיבת הנהלת מרצ - 8.11.2018

נוכחים (חברי הנהלה) – שי אגוזי, אבי בוסקילה, סוזי בכר, נמרוד ברנע, גיורא ברעם, גליה גולן, אילן גילאון, אלעד וולף, אורי וולקובסקי, לורה ורטון, אורי זכי, תמי זנדברג, אומימה חאמד, אסתר לבנון-מורדוך, רוני להבי, אייל לוריא פרדס, עידן למדן, דרור מורג, סאאידה סדיק מסארוה, אבי עופר, שוש ערער, עיסאווי פריגי, יורי קנדל, מיכל רוזין, מוסי רז, תומר רזניק נוכחים נוספים (נבחרים רשומים ועוד) – צחי זליכה (רמת גן), פיליפ, איטל אלשיך (רחובות), רוברטו דלה-רוקה (רחובות), ויוי וולפסון (גבעתיים), אילנית הרוש (ראשון לציון), איל לוריא פרדס (ירושלים), דביר – כפר קאסם, גבי דאוס (יועץ כלכלי), גילי רמתי (יו"ר נוער מרצ), אעיד באדר (עוזר),
יו"ר הישיבה – יניב שגיא.

סדר היום:

סיכום הבחירות המוניציפאליות.

יניב שגיא – מרטינ בובר אמר ש"הנוער הוא התקווה הנצחית של האנושות לאושר". היום הגיעו ששת אלפים בני נוער מהנגב המערבי לירושלים לדרוש פתרון לעוטף עזה. אנחנו בתור הנהלת מרצ משבחים את נוער הנגב המערבי על היוזמה, על המנהיגות ועל לקיחת האחריות. ככה נוער צריך להתנהג ואנחנו גאים ותומכים.

(מחיאות כפיים)

הישיבה היום היא הישיבה השלישית והאחרונה בנושא הבחירות המוניציפאליות. אני מזכיר שהקדשנו ישיבה שלמה להיערכות לבחירות המוניציפאליות ועוד ישיבה של הצגת התקציב המלא לקראת הבחירות, וזו תהיה ישיבת סיכום והחיבור בין הבחירות המוניציפאליות והבחירות הכלליות, שבשעה טובה יהיו במהלך השנה הקרובה. נסתפק בלסכם את הבחירות ונצל את ההזדמנות לשמוע את האנשים מהרשימות שרצו והצליחו בבחירות המוניציפאליות. הערה אחת לסדר הדיון: נתחיל עם חצי שעה שבה תמי זנדברג (יו"ר מרצ) ודרור מורג (ראש מטה הבחירות) יציגו את ההערכות של מרצ, הלקחים ומהלך הבחירות. אח"כ נפתח בדיון, נגביל ל-3 דקות את הדוברים כדי שלא תהיה ישיבה שתימרח ל-3-4 שעות.

תמי זנדברג – ראשית אני רוצה לציין דבר שנפל היום במדינת ישראל: פורסמו המלצות משטרה בפרשת שחיתות מהחמורות ביותר בתולדות המדינה, פרשה שבה שורה של מקורבים, אנשי אמון ובכירים במערכת הביטחון שסובבים את ראש הממשלה, קשרו ביחד קשר, דבר שמזכיר יותר מכל דבר אחר פשע מאורגן, במיוחד בגלל שהשאלה שהיום עוסקים בה היא אם נתניהו ידע או לא ידע. ואנחנו יודעים איפה כל הצמרת קושרת קשר סביב הבוס כדי להרחיק אותו כדי שהוא לא ידע. זה פשע מאורגן על חשבון ביטחון המדינה. מה שתמיד היה קודש הקודשים, והיום ראש ממשלה שמתעסק עם איזה שר לשעבר, שעשה לו איזו קונספירציה, מנסה להסביר לנו שהוא לא ידע על פרשת השחיתות במיליארדים, שבה כל סביבתו הבכירה גזרה קופון בעסקה שקשורה לביטחון המדינה – זו מציאות שהיא בלתי נתפשת, וזו מציאות שבה ראש הממשלה אינו יכול להמשיך לשבת על כסאו והוא חייב להתפטר מהממשלה. זו כמובן גם הדרישה שלנו. להזכירכם שזה ראש ממשלה שמכהן כבר תקופה ארוכה תחת חקירות משטרה לשוחד בתיק קודם, שזה אולי העבירה החמורה ביותר בספר החוקים לאיש ציבור. טבעת השחיתות והחקירות סביב צווארו מתהדקת ואין לי ספק שזה יהווה מרכיב מרכזי ליציאה לבחירות בקרוב מאד, שאליהן נצטרך כמובן להתייב עם אלטרנטיבה מאד ברורה, שמרצ היום היא המפלגה היחידה שמייצגת היום בצורה חדה וברורה.

הישיבה היום זה לא מקרה שהיא בעיתוי הזה. אנחנו יצאנו לדרך בבחירות המוניציפאליות, דיברנו לא פעם על הקירבה בין הבחירות המוניציפאליות לבין הבחירות הכלליות שעומדות לבוא בקרוב. בוודאות ב-2019. אנחנו בין המפלגות היחידות שגם בבחירות המוניציפאליות רצנו עם מותג שנקרא, שנקרא לו זהות מפלגתית, עם סיעה מפלגתית שמאלנית. עצם הדבר הזה היה אתגר בבחירות האלה, עם הכפשות ותחקירים מפוברקים ומוזויפים שמקשרים אותם עם הקרן החדשה לישראל, ושמאלנים. עד היום מועמד שאנחנו תומכים בו בהוד השרון, אמיר כוכבי, מתמודד מול מועמדת בתמיכת מפלגת העבודה, עושה מולו קמפיין שהוא שמאלני, ובוגד ונתמך ע"י הקרן החדשה. מפתיע אותנו שמפלגת העבודה חברה לדבר הזה. זו תופעה חדשה. יש פה הרבה נציגים, רחובות, גבעתיים, וכפר סבא. לא הייתה עיר שבה לא התמודדנו עם התופעה הזו. וכפי שתראו מיד, בסיכום הקמפיין שיציגו דרור מורג ותומר רזניק לא הופתענו, אבל אני גאה לבשר לכם ששורת ההישגים שלנו בכל הארץ הוכיחה שהציבור הישראלי לא קנה את השקרים ואת ההסתה ואת הפייק-ניוז אלא התייב לצד הערכים שמרצ ייצגה ולכן הייתה חשיבות לזה שמרצ התייב לצד הזהות שלה כמרצ. כשאנחנו הולכים עם פתקים של מרצ בקלפי, עם שלטים של מרצ, וזיהוי

של מרצ ולוגו של מרצ במהלך הקמפיין – אנשים יודעים עם מה זה מזוהה: זה מזוהה עם ערכים של טוהר מידות, של שקיפות, של חינוך, של כתיבה, של חילוניות ומניעת הדתה, וכל אותם ערכים שמאפיינים אותנו והייתה מזיגה רבה ומשמעותית והזיהוי שלנו עם עולם הערכים הזה שהוא רלוונטי לזירה המקומית ולבחירות המקומיות לבין הזירה הארצית והלאומית שבה מרצ ניצבת עם כל סולם הערכים האלה ואף יותר. ובאמת לא היה מובן שבבחירות המקומיות יעלה הרעיון איזה מדינה ואיזו עיר אנחנו רוצים לראות, האם עיר פלורליסטית, ליברלית, דמוקרטית, שוחרת שלום פתוחה, חילונית או עיר ומדינה גזענית, מסתגרת, מושחתת – אלה שתי האלטרנטיבות שמרצ ייצגה בצורה חדה וברורה את האפשרות הראשונה ואת המלחמה בשניה. אני יוצאת מכל המערכה הזו מאד מעודדת באשר ליכולת הרצון והנכונות וההתלהבות של הציבור הישראלי לכתוב את המסר הזה מאתנו וללכת עם מרצ. לא הייתה עיר שלא הלכנו בה עם השם מרצ. התעקשנו על זה. אבל ב-3-4 חודשים האחרונים ב-25-24 ערים ראו מרצ. אין לי ספק שהמסר הזה הדהד חזק והיה מאד משמעותי. זה מלווה אותנו מעכשיו והלאה לבחירות לכנסת. אני רוצה להזכיר שב-2-3 ערים, הזכרתי את הוד השרון, תומכים שם באמיר כוכבי ויש שם סיבוב שני ויש סיכוי טוב להולכה. אם יש מישהו שמוכן להתנדב שם לפעילות שטח. אם הוא יצליח זה יהיה הפעם הראשונה מאז יעל גרמן שנציג מרצ יעמוד בראש עיר. יש להזכיר עו"ד ויסאם עומאר מטובא-זנגריה שנבחר לראש עיר מטעמנו והדיח מועמד מטעם הליכוד ומאז זוכה להתנכלויות חוזרות ונשנות, כולל הצתות של רכבים, כולל הצתה של בנין המועצה, איומים. מצב מאד קשה. סוקר בתקשורת ולווה ע"י המשטרה. צריך לציין גם את עבד אל כרים זועבי שמתמודד בסיבוב שני במועצה האזורית בוסתן אל מארג'. אני רוצה גם לציין את הנציגים שלנו בתל אביב ובירושלים. היו שם קמפיינים מאד קשים. יושב פה אייל לוריא פרדס, מקום שני ברשימה (בירושלים) שעדיין לא בטוח. חסרים לנו 80 קולות לקבלת המנדט השני. אנחנו הולכים למאבק ודרישה לספירה חוזרת. בתל אביב הייתה פרשה של זיוף קשה, שבה הקלפי של המעטפות הכפולות של החיילים "זוהמה" כשנציג ועדת הבחירות מטעם הסיעה המשותפת של הבית היהודי ויהדות התורה נכנס לאתר הספירה ושפך פנימה מעטפות שהביא מהבית וערבב עם המעטפות הכפולות. נתפסו 8 מעטפות כאלה שנמצאות בחקירה במשטרה אבל כיוון שבפעולה הזאת "המזייף נהנה" – זה שנתפס בזיוף נהנה ממנדט נוסף, פוטנציאלית על חשבון המנדט שלנו, שזה המקום של גבי לסקי. אז אנחנו שם בקרב גם ציבורי וגם משפטי ואנחנו מחכים למנדט שיכניס את גבי לסקי ולא ניתן להם ליהנות מתוצאות הזיוף הזה, בבחינת "הרצחת וגם ירשת"....

הבחירות שלנו מאד טובות ומאד אופטימיות. הן נתנו לנו משנה תוקף לכל מה שחשוב לנו. יש לנו המון סיבות, דווקא בנסיבות שנראות בחוץ קשות, להסתכל על הבחירות הקרובות בהרבה תקווה ובהרבה אמונה שנוכל להגדיל את כוחנו ואת הערכים שלנו.

מצגת תוצאות הבחירות המוניציפאליות של מרצ – נובמבר 2018

דרור מורג – היו לנו שתי מטרות מרכזיות בבחירות המוניציפאליות: 1. להגביר את כוחנו במועצות המקומיות ו-2. לסיים ללא גרעון. סיימנו את הבחירות עם רווח. לא תכננו לצאת ברווח. רצינו לצאת מאוזנים. ניהלנו מערכת שמרנית. יש לזה יתרונות וגם חסרונות. המהלך השמרני הוכיח את עצמו במבחן התוצאה. מבחינת מנדטים – ברמה הארצית עלינו מ-40 מנדטים ל-49 מנדטים, עליה של 20%. בכמות היישובים שנכנסו למועצה עלינו ב-25%. אלה יישובים שהתמודדות הייתה מטעם מרצ. יש גם חברי מפלגה שנבחרו במועצות ערים אבל זה לא היה רשימות שהתמודדו מטעם המפלגה. במצגת אנחנו מתמקדים רק ברשימות נטו שהוגשו מטעם המפלגה ובמסגרת התקציב שלה. יש עליה משמעותית שממשיכה את העליה מ-2008 ומ-2013.

יישובים בהם גדלנו במספר המנדטים:

הוד השרון עלינו מ-1 מנדטים ל-5 מנדטים. זו רשימה משותפת שנקראת "קצב-מרצ-יש עתיד". מתוך ה-5 – 3 הם נטו חברי מרצ.

טובא-זנגריה עלינו מ-4 ל-5 ובעצם יש לנו רוב במועצה. (5 מתוך 9).

גבעתיים – עלינו מ-3 ל-4.

ראש העין – עלינו מ-2 ל-3.

קרית טבעון – עלינו מ-0 ל-1. אמנם שרה גרינצוויג הייתה חברת מועצה, אבל לא רצה מטעמנו בפעם הקודמת. הפעם זו הייתה ממש רשימת מרצ. ב-2008 גם הייתה לנו רשימה והכנסנו 2 מנדטים – מנחם גילה ועמית אבני. אבל ב-2013 לא התמודדנו.

קרית אונו - עלינו מ-1 ל-2 בראשות ירון יעקובי.

רחובות - עלינו מ-1 ל-2 מנדטים.

עילבון - עלינו מ-1 ל-2 מנדטים.

עיסוואי פריג' – בקשר לעילבון – שהחברים יבינו. אנחנו רצנו בשתי רשימות כי הייתה מחלוקת בסניף לגבי התמיכה במנהיג לראש העיר והיו שני מועמדים. כל רשימה תמכה במועמד אחר ושתייהן ניצחו...

חיפה – עלינו מ-0 ל-1 מנדט, אחרי הרבה שנים שלא התמודדנו.
אורי זכך – בחיפה עשינו הסכם קואליציוני עוד לפני הבחירות. הרב חיון הקונסרבטיבי, שנעצר בזמנו כי ערך חתונות מחוץ לרבנות, ושעבר למרצ יהיה סגן ראש עיר בחצי קדנציה ראשונה. הוא מחזיק תיק התרבות בחיפה ועוד כמה הישגים.
ראשון לציון – מאז 1998 לא היה לנו נציג במועצה. נמצאת כאן אתנו אילנית הרוש. מנדט 1.
שפרעם – לא התמודדנו בפעם שעברה והפעם התמודדנו ונכנס 1 מנדט.

יישובים בהם שמרנו על כוחנו:

כפר סבא – שמרנו על 4 מנדטים בתנאים לא פשוטים אחרי פיצול הסיעה שלנו במהלך הקדנציה. אז מבחינתי זו עליה. זה הישג משמעותי מאד של עילאי הרסגור-הנדין ששמר על כוחנו.
הרצליה – שמרנו על 3 מנדטים. זו הפתעה מאד חיובית מעל הציפיות כי הייתה מגמה של ירידה בשנים האחרונות. היו הרבה קשיים. היה צריך לאחד כוחות ולהתגבר על כל המחלוקות. הם הגיעו להישג מדהים.
רמת השרון – שמרנו על 2 מנדטים. היה מאבק רציני וקשה. הייתה רשימה עצמאית שנקראה "רמת השרון חופשית" והיא התמודדה מולנו. היא קיבלה 5 מנדטים ואנחנו היינו מאד בסכנה. בסקר האחרון כבר ירדנו ל-1 מנדט אבל הצלחנו ושמרנו בשיניים על 2 המנדטים.
רמת גן – שמרנו על 2 מנדטים. צחי נמצא כאן. כרגע אנחנו לא תומכים באף מועמד לראשות העיר. כשייגמר הסיבוב השני נתחיל לנהל מו"מ קואליציוני. קיבלנו יותר קולות מהפעם שעברה.
בת ים – קיבלנו 1 מנדט. שמרנו על כוחנו למרות שהצביעו לנו 1000 יותר.
ירוחם – מנדט 1. שמרנו על כוחנו.
פרדס חנה-כרכור – התמודדנו לראשונה. לא נכנסנו אם כי עברנו את סף המימון אז קיבלנו את הכסף חזרה. (אם מקבלים יותר מחצי מנדט מקבלים את הכסף חזרה).
ג'לג'וליה ואשקלון – שני המקומות שלא עברנו וגם לא קיבלנו חזרה את המימון.

יישובים בהם כוחנו קטן

עדיין לא יודעים בוודאות.
ירושלים – ירדנו מ-2 ל-1. אני מקווה שזה ישתנה במהלך הערעור.
מוסי רז – למעשה לא היינו 2 מנדטים כי רצנו יחד עם העבודה. למעשה אפשר להגיד שהיה לנו 1.44 מנדטים.
תל אביב – כרגע ירדנו מ-6 ל-3 מנדטים. אני מקווה שאחרי הערעורים והחקירות נקבל את המנדט ה-4. קיבלנו 24,000 קולות בתל אביב. חסרו לנו כמה קולות למנדט 4. בפעם הקודמת הצביעו לנו 23,000. יש לציין שהמודד עלה בצורה משמעותית. עם המודד של הפעם שעברה היינו מקבלים שוב 6 מנדטים. אחוז ההצבעה העלה את המודד. רמת גן ובת ים – עם המודד של הפעם שעברה היינו מקבלים 2 מנדטים.
רעננה – ירדנו מ-5 ל-4 מנדטים.

ברמה הארצית – קיבלנו בסה"כ יותר קולות (100,850) מאשר בפעם שעברה (83,345). אחוז ההצבעה עלה ואם מסתכלים על הבחירות לכנסת – העלייה יפה. זה מביא אותנו עם מאגר מידע טוב לקראת הבחירות לכנסת ביישובים שבהם התמודדנו. זה נתון טוב.

תמי זנדברג – כיוון שרצנו עם שמנו במרבית היישובים, תחשבו שכל אחד שם פתק מרצ בקלפי.

דרור מורג – 1000 מצביעים יותר **בבת ים** – הישג בלתי נתפס.
גבעתיים – עליה מאד משמעותית. ויוי וולפסון (נמצאת פה) הגיעה להישג מאד משמעותי. עמדה מול מסע לחצים מאד קשה מצד ראש העיר שניסה להכשיל אותה.
מספר הנשים – שנבחרו מטעם מרצ עלה גם מ-17 ל-22.

הצלחות מיוחדות ששווה להזכיר – ויסאם עומר **בטובא-זנגריה**, עבד אל כרים זועבי **בנוסתאן אל מארג** – התמודד ברשימה עצמאית לא תחת השם שלנו אבל בסיוע שלנו. אמיר כוכבי **בהוד השרון** שכולנו מאחלים לו הצלחה בסיבוב השני.

הסיעות הכי גדולות במועצה –

כפר סבא, ראש העין, רעננה, טובא-זנגריה, הוד השרון.

רווח והפסד – התכנון האסטרטגי מבחינת התקצוב היה נכון, הוא לקח בחשבון את האופי השמרני וזה שמר אותנו מבחינה פיננסית. כמעט בכל המקומות הופתענו לטובה.

הפסדנו בשני יישובים, שזה הרבה פחות מבעבר: ג'לג'וליה ואשקלון. בבחירות הקודמות היו לפחות 6-7 יישובים שלא נכנסו בכלל. וזה היה הפסד כספי. שלושה אנשים שהצטרפו למרצ בזמן הקמפיין וזכו לבולטות ולהובלת הרשימות הם: עופר לוי בהרצליה, איטל אלשיך ברחובות ודובי חיון בחיפה. ההישג שלהם הוא יוצא דופן. זה ממש מרשים. ברחובות, לא הייתה לנו מועמדת למקום הראשון ממש עד שלב הגשת הרשימות וככה הגענו לאיטל וזו הייתה הצלחה יוצאת מהכלל. עופר לוי בהרצליה שהוא אדם חדש והגיע ל-3 מנדטים. ממש הצלחה מרשימה. וכמובן דובי חיון בחיפה. מבחינת התקציב – עד דצמבר ועדת כספים נביא תקציב ל-2019 להנהלה. תקציב שוטף 2019. הנתון הזה יילקח בחשבון. ואז נחליט מה לעשות עם היתרה. לא נדון על זה עכשיו. אני רוצה לומר תודה לאנשים במטה המרכזי: לתומר שהוביל את המטה, לתום כהן שלקח על עצמו לנהל קמפיין בקרייט טבעון ובראשון לציון, אלעד וולף, עידו לם, נטלי, אלה ברקאי, הנוער, אורי זכי, עדן, עאד ודניאל צרפתי שהיה מדהים ועשה את כל העבודה 24/7. כל זה התנהל תחת ההנהגה של תמי זנדברג במקצוענות רבה. הייתה התגייסות מרשימה. גם אנחנו הצבנו אתגר לשטח. כדי להתפרס על יותר מקומות הורדנו את רמת התקציב שנתנו בפעם שעברה. הוכחנו שאפשר לנהל קמפיין גם בתקציב יותר צנוע ובכל זאת לזכות להצלחות. בסופו של יום צריך לזכור שאת הנוסחה שהפעלנו, 80% + ביטחון, בפועל עם התוספות התקציביות לאורך הקמפיין למעשה נתנו לסניפים 90% מערך הערכת מנדטים שלנו. לשמחתנו לא היינו צריכים את תקציבי הביטחון וקיבלנו הרבה מעבר.

יניב שגיא – תודה לך דרור. אנחנו עוברים עכשיו לדיון. אני רוצה להזמין קודם את הנבחרים ברשויות.

לורה ורטון (ירושלים) – בכללי זה היה מאוד מוצלח ואנחנו מודים לכל חברי הכנסת שהגיעו. היה לנו מטה נפלא. הרבה מתנדבים. אני גם גאה בתוצאות. אנחנו רואים שהיו לנו מצביעים במקומות חדשים. זה היה אחד האתגרים. היו מצביעים גם בשכונות דתיות. בהתחשב במצב של ירושלים, עיר מתחרדת ונעשית ימנית מיום ליום, התוצאות היו טובות. היו כמה סיעות שנמחקו לגמרי. היה ניסיון של רמדאן דבש פלסטיני להנהיג רשימה. הוא השקיע המון כסף והמון מאמצים וקיבל בסופו של דבר רק 3000 קולות. אנחנו קיבלנו יותר מפי 3. ייתכן שחלק מהקולות שלנו הלכו אליו כי השמאל היה קרוע. בסה"כ היינו מאוד קרובים לשני מנדטים. מגיע לנו שני מנדטים. בסופו של דבר מבחינת אחוזים – האחוז שלנו בייצוג בעיריית ירושלים זהה כמעט לנציגות שלנו בכנסת. כלומר, למרות הימניות והחרדיות – אנחנו מעל מה שיכולנו לצפות. היו לנו כמה בעיות וכמה טעויות. הצטערנו שביום הבחירות לא היה לנו יותר כסף להביא אנשים. היה לנו קשה להתחרות עם מתחרה חדש שהיה שותף שלנו עו"ד שהיה שותף שלנו הרבה שנים (חביליו) – לקח את כל מה שעשינו במשך שנים וטען שזה שלו ו"גנב" לנו מנדט שלם. הוא גם נכנס עם מנדט שיכול היה להיות שלנו. הקמפיין היה יפה נקי וטוב וגם ההתנדבויות. ההרגשה היא טובה בהתחשב בנסיבות של העיר. אני אמשיך לצערי בלי שותף (איל).

גבי דאוס (יועץ כלכלי) – אני עברתי שש פעמים בחירות מוניציפאליות. והפעם זו הייתה הפעם המוצלחת ביותר. זה בזכות זה שהשתמשנו בשם שלנו. בפעמים הקודמות היו כל מיני חוכמולוגים שלקחו שמות אחרים ממרצ וראינו שזה לא זה. ולכן, זה שכולם לקחו את השם של מרצ – זו הצלחה ראשונה.

הצלחה שניה – בערים ת"א וירושלים היו לנו המון רשימות תאומות, כלומר אותם בוחרים הולכים לבחור גם במרצ, בת"א גם להראל, ומאד קשה אם מוציאים שלושה מנדטים והמודד עוד עלה מהפעם שעברה, לדעתי זו הצלחה בלתי רגילה. ואם אנחנו נלך לערעור בירושלים ובתל אביב אני בטוח שבאחד המקומות האלה נצליח.

דבר נוסף – היו לנו תמיד נודניקים שבאו וביקשו להתחרות ולעשות רשימה של מרצ במקומות שבהם אין לנו שום סיכוי. ולא למדנו אף פעם מהפעם הקודמת ושוב הלכנו ובזבזנו המון כסף. הפעם יש לי רושם שחסכו כאן ולא הלכו על מקומות לא בטוחים. וזה הצליח. דרור טלפן אלי ואמר שלי שתמי ביקשה שלא נוציא יותר מדי כסף. הבנתי: א. לא כדאי שניכנס שוב לחובות, ו-ב. צריך להתמקד בבחירות של הכנסת. יש עכשיו דיבורים איך להוציא את העודף – אל תוציאו עודף, תשאירו את הכסף לרזרבה לבחירות לכנסת. אמרו שהבחירות יהיו או בפברואר או במרץ (2019).

בירושלים עשו מאמץ בלתי רגיל ואני חושב שהעבודה הייתה מצוינת. ישבתי בקלפי וראיתי מה זו עבודה רצינית. חביליו, אמנם התחרה אתנו, אבל אם נעבוד נכון נוכל להביא אותו אלינו ואז נקבל מנוף חדש שיעזור לנו להתקדם בעיר. כל הכבוד לארגון של כל האנשים שעסקו בארגון.

יוני וולפסון (גבעתיים) – תודה לכולם. לא מובן מאליו. אנחנו מרגישים שכולנו חלק מאותו דבר. לגבי הבחירות המוניציפאליות, המספרים הם מאד גבוהים. אחוז ההצבעה היה גבוה, כלומר

הרבה יותר אנשים תמכו בנו, תמכו באג'נדה של מרצ. בכל המקומות שרצנו אמרנו את מה שמרצ מייצגת תמיד. זה אומר שהציבור אתנו אם רק אנחנו יודעים לדבר אליהם. האג'נדה של מרצ היא אג'נדה ישראלית מקובלת.

דבר נוסף – המנהיגות המקומית. המפתח להצלחה. ברור שצריך למצוא את האדם שמחובר למקום. זו ההצלחה של הבחירות המוניציפאליות. אנחנו רשימה של 6 אנשים. אמנם קיבלנו רק 4 מנדטים, אבל דאגנו שתהיה רוטציה בין כל חברי המועצה. בסופו של דבר יש ששה חברים. מי שלא מחובר לעיר אין סיכוי שיצביעו לו. למשל – יש עתיד. זה כישלון גדול כי הנחיתו אותם. מרצ היא אג'נדה אזרחית מאד משמעותי.

רוברטו דלה רוקה (רחובות) – אני רוצה להגיד כמה מלים לפני שאיטל מדברת. למי שלא מכיר, היא גם בתחום התקשורת והיחצנות והיא עשתה דברים מדהימים באפס כסף. אני מראה את הסרט שעשינו (60 שניות).

איטל אלשיך (רחובות – רחובות חופשית) – אני ברחובות ארבע שנים בלבד. והספקתי להוביל שתי מחאות חברתיות. לדעתי זה היה הכוח והיתרון שהיה לנו בבחירות האלה. הובלתי מחאה שנקראה "עיר אחת רב אחד". רצו למנות עוד רב נוסף מירושלים, ובלחץ ציבורי ותקשורתי הצלחנו לבטל את ההחלטה. לדף הפייסבוק הצטרפו קרוב ל-14,000 איש. זו מחאה שהצלחנו לאחד בין דתיים לחילוניים. מחאה שניה שהובלתי בשכונה שלי – רצו למקם מקווה במקום לא ראוי, וגם הפעם בהתארגנות של דתיים וחילוניים הצלחנו להפיר את ההחלטה ולהזיז את המקווה. בקמפיין הזה היו לי נכסים דיגיטליים. נכס אחד – 10,000 אנשים בקבוצה של "עיר אחת רב אחד" ונכס נוסף 800 איש שחתמו על התנגדות להקמת המקווה ועוד קבוצה שהקמת במסגרת ועד השכונה שהובלתי, בניתי קהילה בשכונת המדע של למעלה מ-400 איש. אלה נכסים דיגיטליים. ואיך אנחנו יודעים שהקמפיין שלנו היה טוב? כי כשהשתתפנו בפאנל ואז חברי המועצה נבחרים אחרים חזרו על המסרים שלנו. ואז אמרתי להם: אם אתם מאמינים בזה – אז מרצ עושה את זה. גם ליכודניקים שרופים הצטרפו אלינו. הבטחנו שלא נחלק את רחובות בקדנציה הזאת והסברנו להם את הערכים שלנו. אנשים דתיים כתבו לנו בדף הפייסבוק שהם מצביעים בעדנו. בהתחלה עלה רעיון לתת מכה חזקה ולכתוב שאנחנו מובילים את הרוב החילוני. זה הרגיש לי לא נכון בבטן בגלל שרחובות היא המיקרוקוסמוס של החברה הישראלית, ויש בה בשורה לכלל תושבי ישראל – אם ננצח ברחובות, ננצח בשאר הערים. כי אנחנו מביאים בשורה. צריך לתת מענה גם וגם. המסר שלנו היה: ללכת בשבת לבית קפה, לבית הכנסת או גם וגם. הייתה דתיה שראתה את המסר הקודם שלנו על רוב חילוני והיא אמרה לי שהיא תמיד מצביעה מרצ אבל היא לא יכולה להצביע למסר כזה. לקחנו את זה לתשומת לבנו. היא כתבה פוסט שזכה להרבה מאד לייקים. אז שתדעו שגם ליכודניקים שרופים יכולים להצביע מרצ. אני מאד נהניתי מהדרך. בקדנציה הקודמת 1,700 בחרו בנו. הפעם בחרו בנו 4,609 מצביעים.

אילנית הרוש (ראשון לציון) – בבחירות הקודמות הייתי מס' 3 במרצ ראשלי"צ. לא נכנסנו. קיבלנו 1,400 קולות ולא החזרנו את הכסף. אחי"כ היו בחירות בסניף. נבחרתי ליו"ר הסניף ונבחרתי לראש הרשימה. ניסו בחירות חוזרות. יש לי עשייה ציבורית בעיר יותר מ-20 שנה. חשבנו לרוץ בראשלי"צ ואני שמחה שנלחמתי לרוץ, ושתמי ותומר נכנעו למלחמה שלי. הייתה לנו מטרה אחת – ידעתי שנצליח להביא את המנדט, למרות שהיו פעמים שפחדתי והיה ייאוש. עבדנו קשה. תוך יומיים סגרתי רשימה נהדרת שהיום הם מלווים אותי. חרשנו את העיר. ממש עברנו את ראשון בשטח. יש כמה שכונות שפחדו שיתחרדו והשכונות הזמינו אותנו לחוגי בית. הבטחנו להם שלא ניתן שיבנו שם בית מדרש. יש שם רק בית כנסת. היה לנו קמפיין פרוע. שיגעתי את תומר ואת אופיר, שהצטערו על הרגע שהכירו אותי... והשגנו תוצאה נהדרת. לא האמנו. קיבלנו 3,180 קולות לעומת 1,400 קולות בפעם הקודמת. הסתובבנו בשטח בגאווה. כולם קיבלנו אותנו יפה, למעט בודדים שאמרו שלא רוצים לשמוע את מרצ. תודה לתומר, לתמי, לאורי. עשינו מהפך בראשון. יש לנו סיבוב שני בראשון: דב צור מול רז קינסטליך. לא החלטנו על תמיכה באף אחד. מחכים לנו דיונים קואליציוניים ואחי"כ לשרת את העיר.

אורי זכאי (חיפה – במקום דובי חיון) – הרב דובי, מעבר לבחירות המוניציפאליות, מרצ צריכה להתגאות בו על המנהיגות שלו. הוא נכנס לתודעה הציבורית על כך שנעצר בבוקר של יום על עריכת חתונות. תבור להט, שעמד בראש הרשימה הוא אדם שהאגו שלו מספיק גדול בשביל לוותר. הוא הבין שצריך לוותר כדי שמרצ תיכנס למועצה לראשונה מאז 2003. הוא הסכים לוותר לרב דובי, שעזב את מרכז מפלגת העבודה והגיע לעמוד בראש הרשימה. מגיע לתבור כל הקרדיט על הדבר הזה. היה פה שילוב אופייני לחיפה. העובדה ששתיים מ-4 הערים הגדולות שלא היה בהן ייצוג למרצ ועכשיו יש (ראשון וחיפה) היא מאד משמעותית למרצ. בחיפה, זו העיר היחידה שבה הובלנו תמיכה במועמדת לראשות העיר. היה רצון אדיר לשינוי בחיפה. עינת קליש באה עם אג'נדה קרובה למרצ. המהלך של לתמוך בה ולהיות חלק מהסחף הזה היה חלק מהמהלך המדהים הזה בחיפה. עובדה שקיבלנו 4,700 קולות לעומת 1,800 בפעם הקודמת. זה מאד

משמעותי. חסר לנו 170 קולות למנדט שני. זה יכול היה להיות מאד משמעותי גם מבחינה כלכלית. נכנסתי לזה בהתנדבות. אני חיפאי. אני שמח שזה קרה. סגרנו עם עינת קליש, תמורת התמיכה בה, עוד לפני הבחירות הסכם קואליציוני. היום זה נחתם סופי. הרב דובי חיון יהיה סגן ראש העיר בשכר בחצי קדנציה, הוא יהיה מחזיק תיק התרבות ועוד כל מיני דברים. זו התחלה של אחיזה טובה בעיר.

יניב שגיא – הדיון נפתח לחברי הנהלה.

אסתר לבנון-מורדוך – אני רוצה לדבר על הפרדה. אני מלאה שבחים והערכה. הייתי במועצות האזוריות. עשינו ככל יכולתנו לקדם נשים שזו האג'נדה של מרצ. למרות שיצרתי קשר עם סניף ת"א לראות מה אפשר לעזור מהבית. עשיתי טלפונים מהבית. זו תרומתי הצנועה. אני נלהבת, ומתרגשת מהתוצאות. אין ספק שהמסר שלנו היה חד ברור וצלול וענה על צורך אמיתי ועמוק של הציבור החילוני, הליברלי, הפתוח. אני רוצה לומר משהו שהוא הקשה מזה לגבי שמירת הייחודיות שלנו לקראת הבחירות הכלליות. בשום רגע אני לא אהיה חשודה כמי שלא שייכת לצד היותר הרדיקלי של מרצ – מימי מפס, מהמחנה האופוזיציוני בתוך מפס שהתנגד לחבירה עם המערך – היסטוריה. שמעתי כאן מה שאמרה דורית בייניש היום, בכל הרצינות, אנחנו נגיש את התיזה שלנו ואנחנו חטפנו כמה דברים לא נעימים מהקשר עם חברינו והשותפים שלנו באופוזיציה. אבל כיוון שכמעט שנה אני שותפה להפגנות נגד השחיתות ובעד הדמוקרטיה, אני חיה את מה שקורה היום ברחוב סביב ההפגנות האלה. אני מכירה את הלהט של המשתתפים בהפגנות האלה. ומצד שני את תחושת חוסר האונים והיאוש מהמחשבה מה עתיד לקרות בבחירות הבאות. אנחנו שומעים את הקולות ורואים את המראות. אם כל הייחוד והמיוחדות שלנו – מאד הייתי רוצה לראות גם אופציה, בלי שאנחנו מוכרים את נשמתנו לשטן – צריכים להגיע לאיזשהו מערך כולל מוסכם מהמרכז שמאלה שיעמיד בראשו מישהו שיש לו סיכוי להביס את המערכת הנוכחית. אנחנו על סף תהום. זאת המשאלה שלי, עם כל האהבה שלי לטוהר של מרצ.

אבי בוסקילה – אני רוצה לדבר על ת"א כי מיטל איננה שתוכל לדבר על ת"א. בתל אביב היה קרב כמעט בלתי אפשרי. היו בערך 6 רשימות שרצו נגדנו, לקחו את מצע מרצ העתיקו אותו ואמרו שזה המצע שלהם ואתו רצו. החל מאסף הראל. כולם רצו נגדנו. מאד מפריע לי שיש חברי מרצ וחברי הנהלה שמשתלחים ברשימה של מרצ. בעיקר חברות. כשזה מגיע בשיחות אישיות, אני יכול להבין את זה ואני מוכן לקבל ביקורת מכל אדם, אבל כשהוא/היא כותבת פוסטים בפייסבוק – זה לא רק לתקוע לנו מקלות בגלגלים, זה לקרוע אותנו והרבה פעמים גם בלי סיבה. ואם אנחנו רוצים ללמוד משהו מהצד הימני – אנחנו לא צריכים לקחת את הכלל אך אבל אנחנו צריכים ללמוד לכידות מהי. שיעור סופר חשוב.

עידן למדן – לא יורים בנגמש....

אבי בוסקילה – דבר נוסף – צר לי אבל לא ראיתי את התגייסות המתנדבים שרציתי לראות במטה ת"א כפי שראיתי בירושלים, בחיפה ובעוד מקומות. בת"א האנשים שלנו לא יצאו מהבית כדי לתת לנו גב. וזה מאד מבאס ומאד חבל. היינו צריכים לשנע אנשים לקראת יום הבחירות בעיר שהיא אחת הערים היסודיות של מרצ. דבר אחרון – שהוא בעיני נושא למחשבה, זה טווח הזמן. לקח הרבה זמן להניע את הקמפיין של ת"א וכשכבר הנענו אותו נשאר לנו בערך חודש לריצה. זה הרגיש מעט מדי ומאוחר מדי. עיר כמו ת"א דורשת שלושה חודשים לפחות, במיוחד שאנחנו רואים את הרשימות שמסביב. יחד עם זאת, אני רוצה לדבר בשבחה של מיטל. אני הכרתי את מיטל בקושי משמועות וממפגשים מקריים, ופגשתי ראש רשימה שהיא חיה עבודה בסטנדרטים הכי גבוהים שאני מכיר. היא חרשה את תל אביב, עשתה עשרות חוגי בית ונפגשה עם המון אנשים. היא עשתה עבודה מטורפת, וזה הזמן להרים לה טלפון ולהגיד לה סחתיין על הקמפיין. היא נתנה פה עבודה סופר קשה.

גיורא ברעם – אני לקחתי על עצמי בקמפיין לכתוב כל הזמן שדרור ישמור על הכסף. אבל הכסף הוא לא הבעיה. אם דרור ותומר הובילו את זה שהקמפיין מתחיל רק אחרי החגים ועד אז לא מוציאים אפילו שקל אחד – לא צריך להיכנע לדרישות של הקלפיות. זו לא הבעיה של הכסף אלא של המתנדבים. מתנדבים משדרים שיש מוטיבציה, שיש מרצ, שיש משב רוח רענן. לפעמים אנחנו מתמודדים במקומות שמביאים יותר נזק למרצ מאשר תועלת. למשל אשקלון, פעם שלישית או רביעית שאנחנו רצים שם עם אותה נבחרת שלא אהובה בעיר. הם לא יכולים להביא מנדטים למרצ ואנחנו עושים את עצמנו מגוחכים. הרמתי טלפון לדרור אז הוא אמר שעושים ניסיון ולא יוציאו כסף. אז שאלתי אם אתה הולך עם אותם אנשים פעם שלישית אז אתה צפוי לקבל אותו כישלון פעם שלישית. אין אפשרות אחרת. אבל מעבר לזה – זה יגרום לנו נזק לכנסת.

אני רוצה להתייחס לדברי אסתר – אף אחד לא רוצה אותנו. אנחנו לא יכולים להופיע בחזית רחבה כי אנחנו מופיעים כאנשי שמאל וכולם ברחו מהשמאל. זה היתרון שלנו. השמאל אני מתכוון לעבודה. אנחנו למעשה המפלגה היחידה שהיא שמאל. כשעושים קמפיין עם הקרן החדשה לישראל ומשדרים את זה – זה מגייס אנשים אלינו. אנחנו צריכים גם בכנסת שכמה שיותר יתקיפו אותנו ושיקראו לנו בוגדים – זה מביא קולות. זה בדיוק כמו שקרה ש"ס התקיפה את טומי לפיד (האבא) ולפיד התקיף את ש"ס וזה הביא לו קולות. פעם טענתי שהתוצאות האמיתיות של מרצ מגיעות דווקא מהסקרים. כי אז מצביעים הצבעה אסטרטגית: מי שמרצ מצביע מרצ. בבחירות עצמן אנשים מתחילים לעשות חשבון: אמנם אני מרצ אבל אני הולך עם החזקים. ואף אחד לא יקבל אותנו כי אף אחד לא רוצה אותנו בחזית. אנחנו שמאל, אנחנו נוביל את השמאל ואם אנחנו רוצים לגדול אנחנו צריכים שיתקפו אותנו כמה שיותר.

איל לוריא פרדס (ירושלים) – אני רוצה להגיד תודה לכמה אנשי מטה שהיו אצלנו ועבדו מאד קשה. גם ליו"ר הסטודנטים גלעד שעשה ופיזר את כולם בכל מקום, גם לנעמה שרון שהייתה במטה, לאריאל אורבך שעשו עבודה מדהימה, לילות כימים. יש נתונים שאותי מאד עודדו – יש תוצאות יפות בשכונות צעירות בתוך ירושלים. בקרית יובל חביליו שזה לנו את המנדטים. ברחביה הייתה סיעת התעוררות חזקה מאד.

דרור מורג – בעתיד נעשה סיכום יותר יסודי. אם יש לכם תובנות משמעותיות, כפי שציין אבי בוסקילה, שלחו לנו שנוסיף אותן לדו"ח שאנחנו מכינים כדי שמי שיבוא בעוד חמש שנים ידע.

אורי זכאי – כל הכבוד למפלגה בראשות תומר וכל מי שעסק בעצרת (לזכר יצחק רבין). זה היה מדהים וזה היה בפחות משבוע.

מאיה קרבטרי – בד"כ אני מאד פעילה בבחירות, אבל הפעם בגלל חופשת הלידה הייתה לי הזדמנות להשקיף מבחוץ. בנושא הפעילים – היו חילופים. פעילים לא משיגים בלי פעילות שוטפת. הם לא מגיעים דקה לפני הבחירות. סניף ת"א ברמת הפעילות בשטח הוא לא סניף פעיל. כבר חמש שנים שאני גרה בתל אביב – אני יכולה להשוות להרצליה שהיה סניף מאד פעיל ובירושלים היו מתנדבים כי ירושלים פעילה כל הזמן. פעילות מקומית פנימית ופתוחה – אין בסניף תל אביב שיש לה נראות. ובלי זה לא נוכל לקראת הפעם הבאה לגייס מאגר פעילים קבוע שנוכל להוציא מהבית. אלי לא פנו בכלל. יצאתי מהבית עם התינוקת עם שלט של מרצ ומישהו שאל אותי איך אפשר להתנדב ברגע האחרון. לפעם הבאה צריך לעשות יותר טוב.

רוברטו דלה-רוקה (רחובות) – אחד ההישגים שלנו ברחובות שארגנו המון פעילויות שטח. היינו בשטח פיזית – לא דרך פייסבוק, ואס.אם.אס. זה הביא לנו המון קולות. לדעתי צריך לעשות מפרט פעילות לסניפים שהם חייבים לעמוד בו, למשל: פעילות פעם ברבעון תהיה חובה. צריך לעזור בזה. לא יכול להיות שסניף יתעורר רק לקראת הבחירות. צריכה להיות פעילות קבוע ובשטח דרך המגע הישיר.

אילן גילאון – כל מה שדרור הראה כאן הוא הישג מדהים. אני לא פוסל את מה שאסתר הציעה. דבר כזה צריך לבדוק: ברית צריכה להיות מושתתת על שני בסיסים: א. תוקף אידיאולוגי; ב. סינרגיה. אם נתחבר ונהיה יותר קטנים מאשר כל אחד בנפרד – לא נעשה את זה. זה ייבחן. אני משתאה מהמאמצים של האנשים שפגשתי בבחירות האלה.

תמי זנדברג – פתחתי בהתחלה בדברים כלליים ורציתי לסיים בתודות. אני חברת מועצה לשעבר. חבר מועצה זה נבחר ציבור שהוא ממלא אותו בהתנדבות. אני לא יודעת אם אתם יכולים לדמיין מה המשמעות של זה. להיות נבחר שמייצג ציבור, אתם מחויבים לציבור וחייבים תשובות לציבור, אבל אתם בתפקיד שהוא לגמרי בהתנדבות. זה דבר שלא מרבים לדבר עליו כי זה נחשב לא טהור לדבר על כסף. לכן אני רוצה להריע ולהצדיע לכל אחד ואחת מהנבחרים שלנו, מראשי הרשימות ומחברי המועצה ברשימות, שפשוט בחודשים האלה נתנו פייט אדיר והיסטרי. הצטרף אלינו עידן, צחי, ויוי, לורה ועוד. בכל הארץ. אלה אנשים שעובדים בקמפיין תחת הדגל של מרצ ובמשך כמה חודשים ברחובות, בפייסבוק התמודדו עם השמצות, וכל זה בלי כסף ובלי שכר, בלי ג'ובים, אך ורק כשליחות ציבורית מטעם המפלגה שלנו – כל הכבוד לכם, עשיתם עבודה מדהימה. אני רוצה לציין שתיים מבין 4 הערים הגדולות בארץ: ראשון לציון שאיילנית ישבה פה אתנו, והשניה היא חיפה שאורי ייצג את דובי חיון. אורי אני רוצה להודות לך על המהלך הזה מההתחלה ועד הסוף מאיתור דובי ועד גיוסו לרשימה. היה שם קמפיין לא קל. כנ"ל גם בראשון. תמיד במרצ היה ויכוח על ערי המרכז והפריפריה. יש שדרה מרכזית בארץ, ראשון וחיפה כדוגמה, רחובות. אתם נמצאים בעיר שכל פעם מופיעה במדגמים של הטלוויזיה. רחובות זכתה להיות נייר הלקמוס של הבחירות. בנוסף לעידן למדן – אצלך ברמת השרון בשנים האחרונות ראינו את התופעה של התנועות החופשיות, גבעתיים חופשית – היו אתנו, רחובות חופשית – היו אתנו, אצל עידן ברמת השרון זה

היה מקום היחיד בארץ שהתנועה החופשית הקימה רשימה והתמודדה ראש בראש אתנו. ועידן, ההישג שלך לשמור על הכוח שלנו. כל הכבוד. תודה גם **לפרופסור נטע זיו**. שתדעו שההישגים שדיברנו עליהם כאן הם כבירים. הדבר האחרון שאני רוצה להודות זה לאנשי המטה המרכזי. כמובן להובלה של **תומר**. אני לא יודעת אם אתם מבינים מה זה להוביל קמפיין בכל הארץ בזמן שכאילו אין בחירות – הכל כרגיל, הכנסת עובדת וכו'. והמטה המרכזי הוביל קמפיין בחירות בנוסף לעבודה השוטפת. זו משימה מאד לא פשוטה. כוח האדם שלנו היה מצומצם מאד. גייסנו את המינימום – הנהלת חשבונות, ואולי גיבוי כזה או אחר. כל שאר המשימות: מטה בחירות הובל ע"י אנשי המטה. אני רוצה לציין ולשבח במיוחד את **דרור מורג**. אין לי מלים. הובלת את המערכה הזו במקצוענות, כמו שאתה יודע בשקט וברוגע, למרות שהיו ריבים וחיכוכים, וכל זה בהתנדבות, ובזמן שהוא ביום שישי עושה בייביסיטר כי אשתו עושה חוגי בית ובבוקר מחלק פלאיירים עם התינוקת. הוא הוביל את המטה. דרור, עשית עבודה מדהימה. כל הכבוד. **צרפתי**, יש פה בן אדם ממש נכס – ביחד אחת, כל מה שצינתי קודם לגבי תומר ודרור – כל משימות המפלגה השוטפות וביד שניה מנהל מערכת בחירות יחד עם **עידו להט** שהוביל את כל המאמץ של הדאטה והנתונים ועזר לנו המון. כל דבר שרצינו לדעת – בלחיצת כפתור הוא מביא את כל האינפורמציה שהיינו צריכים: כמה קולות בבחירות הקודמות, וחשובים, מאד מאד לעזר. אני רוצה לציין את **תום כהן**, שבשטף הוא חטף ממני. הוא עבד בתור ראש מטה יו"ר המפלגה, זה נשמע מפתה אבל מתרוצץ כל היום. במקביל הוא לקח על עצמו להוביל שני קמפיינים: בקרית טבעון שהכנסנו 2 מנדטים ובראשון לציון עם מנדט אחד. הוא עשה את הקמפיין מ-א' ועד ת': הוא היה הקמפיין, האסטרטג, עובד השטח, הסוקר – הכל. זו באמת הצלחה, יחד עם **אופיר כלפא** שלקח על עצמו את משימות השטח בנוסף לתפקידו בימי שישי לחלק פלאיירים. היה אתנו בראשון ובעוד הרבה ערים. אני רוצה לציין את **אלעד וולף**, דובר המפלגה בשוטף, אני לא יודעת אם ראיתם שבמהלך הקמפיין היה פוסטר ממול הפוסטר של הבית היהודי "מחר זו יכולה להיות הבת שלך", שרואים ילדה עם מבחנה. זה מבית היוצר של אלעד. כל מה שראיתם, הוא נתן כתף בכפר סבא הוביל את הדוברות של הקמפיין, בחיפה, דובי חיון, כל פעם התראיין. בכל מקום שהיה צריך למלא "חורים" – הוא דחף. הוא עבד בכנסת ביום יום ולקח את זה על עצמו. תודה לשניכם. אני רוצה לציין את נוער מרצ, יושבת פה **גילי רמתי**, הנוער אין לי מלים. במהלך הקמפיין פגשתי פעמיים את הנוער בפעולות, שהם מתנדבים בכל מקום, כל אחד מבני הנוער לקחו על עצמם את זה כמשימה מפלגתית יחד עם אלון תדמון רכזת הנוער וכל המדריכים בהובלה שלך גילי וכל החניכות והחניכים. אני רוצה להודות לכם במיוחד על העצרת, והנראות המדהימה שהובלתם בכל שלטי השטח. עמדתי על הבמה ולמטה בצד שמאל היה גוש ירוק, קולני ושמו ומוחא כפיים. מאד מעודד ומחזק. זה היה נוער מרצ עם עוד כמה מתנדבים. תחושה מאד מחממת וטובה.

אני רוצה להודות לחברי הכנסת: **מיכל, מוסי, עיסוואי, ואילן** שנרתמו למשימה. זה לא מובן מאליו להתמודד תחת דגל מרצ ולבוא עם חברי כנסת שביומיום חוטפים קללות בעמוד הפייסבוק שלהם ולעמוד ברחובות ולהדגיש את הפוליטיות והשמאלניות. אין לי ספק שהדחיפה והנוכחות של חברי הכנסת, שבאו לאן שהזמינו אותם, בין לחוגי בית ובין לחלק פלאיירים כאחרוני הפעילים. הרוח הגבית הזו של כולם מאד מאד מחזקת.

תודה גם לצוות המפלגה, **נטלי**, שלקחה על עצמה את עבודת הרכש המאד משמעותית של הקמפיין הזה יחד עם **אלה ברקאי ועדן** שהחליפה אותה במהלך הזמן. עאד – שהתמודד וגם נבחר. וגם סתם חורים בכל מיני פינות.

אני מרגישה גם מלאת גאווה וגם מעודדת עם המון אופטימיות לגבי היכולת שלנו להתמודד במשימות הבאות.

לגבי מה שאסתר אמרה – פה בחדר יש לנו רצון בהצלחת המפלגה, אבל יש לנו גם רצון בהצלחה של מדינת ישראל וזה תלוי בהחלפת השלטון בקלפי. אין לי ספק שמרצ גדולה, חזקה ובעליה היא מפתח למשימה השניה ולכן אני כל כך חדורת אופטימיות ואנרגיה ואמונה לקראת הבאות כי אני ממש מאמינה שמבחנו של כל המחנה הוא מבחנה של מרצ ולא הפוך. הרבה מערכות בחירות סבלנו מהנטיה של הציבור שלנו ללכת להציל את המרכז. אני חושבת שבמערכת הבחירות שבה השמאל יתחזק וממנו תצמח התקווה לכיוון המרכז – אלה הבחירות שבהן יהיו חילופי שלטון ואני מקווה שיקרה בקרוב. תודה לכולם.

ניב שגיא – אני רוצה להתחיל מההערות של מאיה ושל אבי ולצרף אותן לאמירה של דרור – חשוב מאד ללמוד לקח. היו פה הערות שצריכות להיות נר לרגלנו כשאנחנו עובדים על הקמפיינים הבאים של המפלגה.

הערה נוספת – מהמקומי לארצי. הרבה פעמים שומעים ביקורת על מרצ שהיא מפלגת המרכז התל אביבית. מרצ התמודדה ברחבי הארץ. מאה אלף אנשים שמו מרצ בקלפי ברחבי הארץ. מעבר להצלחה בערים צריך להוסיף את ההצלחה של שתי רשימות של מרצ במועצות מקומיות ערביות בהן מועמד מרצ זכה ברשות המועצה, ועוד שתי מועצות אזוריות שלא דיברנו עליהן

היום : חבל אילות עם חנן גילת וניר זמיר שלקח את הבחירות בבני שמעון. וכל הדבר הזה הוא בפריסה גדולה של מרצ נטו, ירוק, וברור מהצפון בטובא-זנגריה ועד דרום הארץ ב"אילות". אם נמשיך כך הלאה, כמפלגה שרואה את כול ישראל במרכז ובפריפריות – נגיע לבחירות חזקים. תודה לכולם. תודה לשלישייה של תמי, תומר ודרור – הם חטפו פה הרבה ביקורת על זה שלא הוציאו משאבים כספיים על עוד רשויות. הם לקחו אחריות וקבעו את המדיניות ועמדו בראש המערכת הזו. ולכן הם גם ההנהגה שלזכותה נזקף ההישג הארצי של מרצ בבחירות המוניציפליות של 2018.